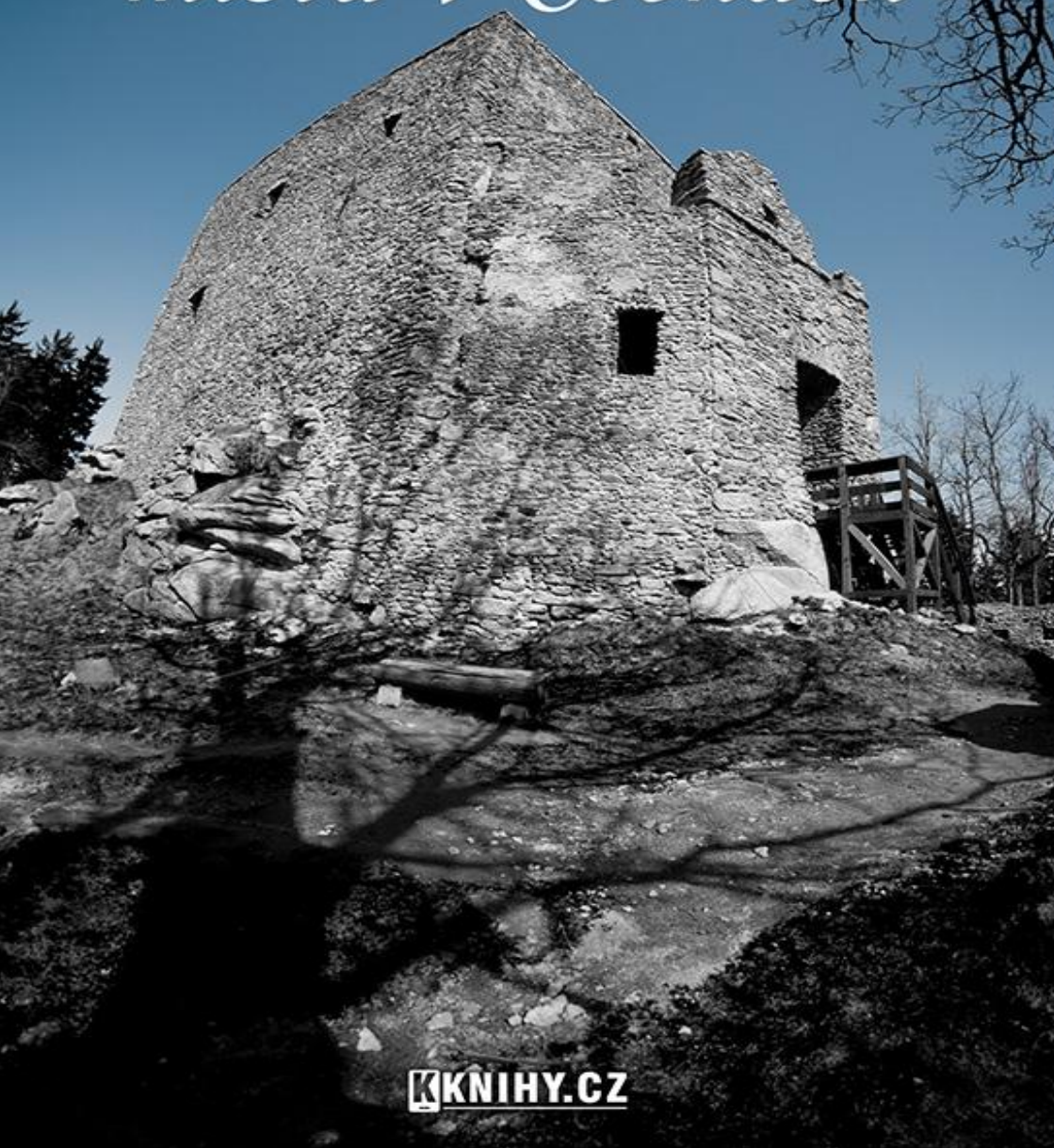

JIRÍ GLET

Zajímavá a záhadná místa v Čechách

Zajímavá a záhadná místa v Čechách
Jiří Glet

1. vydání

vydáno v září 2019 jako 90. publikace
vydal Pavel Kohout (www.kknihy.cz)

ISBN 978-80-7570-154-1 (epub)

ISBN 978-80-7570-155-8 (mobi)

ISBN 978-80-7570-156-5 (pdf)

Obsah

1. Podmokly nad Berounkou, místo našeho největšího nálezů zlatého pokladu.....	6
2. Záhada Kounovských řad	8
3. Boreč, tajemná kouřící hora.....	9
4. Libušín, sídlo bájně kněžny Libuše	10
5. Tetín, sídlo bájně kněžny Tety.....	11
6. Kazín, sídlo bájně kněžny Kazi	13
7. Říp, bájná hora praotce Čecha	14
8. Neumětely, hrob věrného Šemíka.....	15
9. Peruc, přemyslovský příběh Oldřicha a Boženy.....	16
10. Stadice, ves legendárního Přemysla Oráče	18
11. Budeč, kostel sv. Petra a sv. Pavla je naši nejstarší kamennou stavbou	19
12. Stará Boleslav, sv. Václav a Palladium země české	20
13. Langweilův model Prahy	21
14. O Turkovi z Karlova mostu	23
15. Pražská Krannerova kašna	24
16. Čtyři pražské románské rotundy	25
17. Pražské Jezulátko	26
18. Praha, Loreta	28
19. Pražské slunce	29

20. Čertův sloup na Vyšehradě	30
21. Marodovo panorama Bitvy u Lipan je našim největším obrazem ..	31
22. Hradiště nad Závistí u Zbraslavi	32
23. Kamenný muž či Pastýř v Klobukách.....	33
24. Hromnické jezírko	34
25. Strkovice	35
26. Jabkenice, Památník Bedřicha Smetany	35
27. Skalní hrad Drábské světničky.....	36
28. Skalní hrad Valečov	38
29. Dačice, Pomník kostky cukru	39
30. Žumberk, opevněná ves a gotická tvrz	40
31. Čertův hrádek.....	41
32. Tajemný Obří hrad.....	42
33. Vítkův Hrádek je nejvýše položeným hradem v České republice ..	44
34. Svatá Hora u Příbrami.....	45
35. Česovské valy	46
36. Kozákov je našim nejznámějším nalezištěm drahých kamenů	47
37. Trampské osady na řece Sázavě, zvané Zlatá řeka	48
38. V okolí Kašperských Hor se rýžovalo a dolovalo zlato.....	49
39. Stolová hora Vladař	51
40. Libice nad Cidlinou, knížecí hradiště Slavníkovců	52
41. Boží Dar a Ježíškova cesta.....	53

42. Jizerka je nejvýše položenou osadou Jizerských hor	55
43. V Radošově stojí unikátní krytý dřevěný most.....	56
44. Po Schwarzenberském kanálu se plavilo dříví do Vídně.....	58
45. Dvě tvrze v Kestřanech	59
46. Kopicův statek a Kopicova skalní galerie.....	60
47. Skanzen v Přerově nad Labem.....	61
48. Veselské pískovny a Písečný přesyp u Vlkova.....	63
49. Náš nejstarší kamenný most najdete v Písku	65
50. Skanzen v Třebízi	66
51. Renesanční zámek v Pardubicích je unikátním spojením nedobytné pevnosti s přepychovým šlechtickým sídlem	67
52. Zámek Nové Hrady bývá nazýván českým Versailles	69
53. Skanzen Veselý Kopec	70
54. Hostinné, kamenní obři na věži radnice.....	71
55. Kamenický Šenov a Panská skála.....	72
56. Skalní hrad Sloup.....	74
57. Skanzen Zubrnice.....	76
58. Rabštejn nad Střelou a Odlezelské jezero	77
59. Zámek Liběchov, jeskyně Klácelka a Čertovy hlavy	78
60. Romantickým údolím řeky Doubravy do Chotěboře.....	80
61. O pokladech na hradě Karlštejně	81
62. Louny, starobylé město na řece Ohři	83

1. Podmokly nad Berounkou, místo našeho největšího nálezu zlatého pokladu

Na první pohled se Podmokly nad Berounkou, tato nevelká obec na Rakovnicku ležící přibližně 10 km severovýchodně od Zbirohu, nejeví jako významný turistický cíl, vždyť mnoha turistickým průvodcům nestojí ani za zmínku. Podmokly nad Berounkou však rozhodně stojí za vaši návštěvu, neboť v roce 1771 zde byl nalezen náš největší zlatý poklad, který byl rovněž jedním z největších zlatých pokladů v Evropě. Byly to keltské mince zvané duhovky.

Keltské zlaté mince zvané duhovky

Jistě si teď položíte otázku, proč se nazývají právě duhovky? Bývaly totiž nalezeny na polích po dešti a tehdejší lidé věřili, že v místech, kde se duha dotkla země, vznikly zlaté mince, duhovky. A teď se zase vraťme k pokladu.

Zlatý poklad

Dne 12. června roku 1771 zemědělský nádeník Janota u rozvodněného podmokelského potoka našel spoustu žlutých valounků s podivnými obrazy. Janota byl prostý, chudý člověk, zlato nikdy neviděl a domníval se, že našel nějaké mosazné knoflíky a odnesl je dětem na hraní. Těchto „mosazných knoflíků“ si povšimnul jistý židovský obchodník a od dětí je za směšnou cenu jednoho grejcaru za kus odkoupil. Záhy se mezi zdejšími lidmi roznesla zpráva, že bylo objeveno zlato, a každý kdo mohl, běžel za ves nasbírat si zlatáky. Poněvadž chudí venkované neznali cenu zlata a k nálezu došlo v době velkého hladomoru, platili mlynářům zlatákem za hrst mouky a taky ve zdejší šenkovně byla „taxa“ jeden zlaták za doušek kořalky.

O nález zlaty se zanedlouho dozvěděl i majitel panství kníže Karel Egon Fürstenberk, který poslal do vsi své úředníky, aby zlato zase

pěkně posbírali a pak mu je odevzdali. Když nepomohly domluvy, byly v příbytcích venkovanů prováděny prohlídky, a někdy teprve karabáč drábů nebo pobyt v hladomorně na hradu Křivoklátu přiměl „neposlušné poddané“ k vydání zlatých mincí. Ve vsi se taky naplno projevíly ošklivé lidské vlastnosti, závist, nenávist a udavačství některých venkovanů, a tak drábi šli do některých chalup „takzvaně najisto.“

Knížecí úředníci taky důkladně prozkoumali zdejší potok a našli zdroj pokladu, bronzový kotel s velkým množstvím duhovek. Celkem bylo nalezeno okolo sedmi tisíc zlatých mincí o váze přibližně 50 kg. Historická a numismatická cena pokladu se dá jen velmi těžko odhadnout, ale činila by nejméně několik set miliónů korun.

Z keltského zlata byly vyraženy dukáty císařovny Marie Terezie a dukáty s erbem knížete Karla Egona Fürstenberka.

Tento poklad však již neexistuje a to je velká škoda. Zlatý poklad by byl totiž ozdobou sbírek každého muzea a chodili by jej obdivovat mnozí naši i zahraniční turisté. Velká většina zlatých keltských mincí byla totiž roztavena. Ze zlata pak byly vyraženy dukáty císařovny Marie Terezie a dukáty s erbem knížete Karla Egona Fürstenberka. Z původního zlatého pokladu se zachovalo asi 20 keltských zlatých mincí, které jsou uloženy v Národním muzeu v Praze, a údajně i několik těchto mincí se nachází v muzejních sbírkách v zahraničí.

Historici mají za to, že poklad nevlastnil nějaký bohatý keltský kupec, ale jednalo se spíše o „keltský zlatý poklad,“ který byl uschován v době nebezpečí ze strany Germánů nebo snad Římanů. Lidé, kteří poklad uschovali, pak přišli o život snad ve válce nebo za jiných okolností, a tak byl zlatý poklad objeven až přibližně za dva tisíce let.

Turisté u podmokelského potoka bezděčně bloudí očima po zemi, co kdyby se v trávě přece jen zaleskla nějaká ta zlatá keltská duhovka? Místo nálezů zlatého pokladu je označeno. Přibližně 1 km severovýchodně od Podmokel nad Berounkou, ve stráni nad podmokelským potokem stojí schůdky, dřevěná ohrádka a v ní

skromný pomníček s letopočtem 1771, který připomíná nález jednoho z největších zlatých pokladů v Evropě.

2. Záhada Kounovských řad

Každý, kdo miluje magická a tajemná místa by měl navštívit Kounovské řady na Lounsku, které se nacházejí v katastru obce Domoušice. Nejlépe se k nim dostanete, když zaparkujete u železniční stanice Mutějovice a odtud pokračujete pěšky po žluté turistické značce, která vás dovede až ke Kounovským řadám. Najdete je v pohoří Džbán na náhorní plošině a Roviny v nadmořské výšce 526 m. Nacházejí se sice na zalesněném území, jsou však dobře viditelné. Jedná se o 14 řad tvořených křemencovými kameny a balvany vedených rovnoběžně ve směru od severu k jihu. Jednotlivé řady jsou od sebe vzdáleny 20 až 30 m a jejich délka dosahuje přibližně 400 m.

Zatím se neví, kdo Kounovské řady vytvořil, kdy vznikly a k čemu vlastně sloužily

V České republice nic podobného neuvidíte a naskytá se tedy otázka, kdy vlastně Kounovské řady vznikly, kdo je vytvořil a k čemu vlastně sloužily? Teorií je několik. Jedna z nich například tvrdila, že se jedná o závodní dráhy pro závody s koňmi a vozy, které jsou staré 2700 let. Při vší úctě k našim dějinám, naši zemi v té době neobývala tak vyspělá civilizace, která by zde mohla provádět závody s koňmi a vozy. Vždyť v této době byly v Evropě vyspělé jen některé středomořské civilizace, teprve vznikl Řím a začala se formovat Římská říše. Taky se nepotvrdila teorie, že šlo o pravěkou astronomickou observatoř.

Někteří vědci se domnívají, že se jednalo o středověká pole, ale to je jenom jedna z dalších teorií

V roce 1976 kdy zde byly prováděna těžba dřeva, která mimochodem Kounovské řady dost poškodila, zde byly zjištěny stopy po orbě.

Někteří vědci pak došli k závěru, že se jednalo o středověká pole a kameny sloužily jako meze. Já bych však takovým optimistou zdaleka nebyl, stejně jako mnoho dalších vědců.

Nejsem sice vědec, ale podle mého názoru zůstaly nezodpovězeny tři základní otázky: Proč by zrovna středověcí zemědělci zakládali svá pole na horách na náhorní plošině, když je všude kolem dostatek úrodné půdy v nížině? Taky je zarážející zcela neobvyklý tvar polí o délce 400 m a šířce pouhých 20 až 30 m. A konečně, proč křemenné kameny na meze přiváželi středověcí zemědělci z nejbližšího naleziště vzdáleného 30 km až od Postoloprta, neboť takové kameny se ve zdejší lokalitě vůbec nevyskytují? Vždyť přece mohli použít místní kameny, kterých je zde dost a dost. Tak tedy, až si přijedete prohlédnout Kounovské řady, tak si sedněte na některý křemencový balvan. Zde v lesním tichu se zamyslete a třeba se vám podaří odhalit záhadu Kounovských řad. Tímto územím vede rovněž Naučná stezka Kamenné řady u Kounova, která měří 4 km a je zaměřena na geologii, historii, archeologii, flóru a faunu zdejší krajiny.

3. Boreč, tajemná kouřící hora

V Českém středohoří, západně od Lovosic mezi obcemi Režný Újezd a Boreč, se vypíná tajemná kouřící hora Boreč 446 m. n. m. V letním období je to jen obyčejný zalesněný kopec, kterých je v Českém středohoří několik desítek, ale v zimě, když je mráz, z hory stoupá bílý dým. V mrazivém počasí je úchvatný pohled na zdejší zasněženou krajinu a horu, ze které stoupá kouř.

Proč v zimě stoupá z hory kouř, se dosud nepodařilo objasnit

Dříve se lidé domnívali, že jde o projev dohasínající sopečné činnosti. Bylo by to sice pěkné mít taky u nás činnou sopku, ale proč by se její činnost projevovala pouze v zimě a nikoliv taky v létě? Další teorie